

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA EFECTUADA PEL PLE MUNICIPAL EL DIA 22 DE MARÇ DE 2018

Lliçà d'Amunt, 22 de març de 2018.

A les 19,00 hores, a l'edifici municipal del carrer Folch i Torres, núm. 102-105, prèviament habilitat a tal efecte, es reuneix el Ple Municipal per efectuar una sessió ordinària de primera convocatòria, que presideix l'Alcalde Sr. Ignasi Simon i Ortoll. Hi assisteixen els regidors Jordi Juárez Heredia, Maria del Mar Pedrerol i Villarroya, Lourdes Maria Estéfano Orozco, Albert Iglesias Boza, Fran Sánchez Castilla, Joaquim Ferriol i Tarafa, Iban Martínez Asensio, Míriam Remolà i Elvira, Mercedes Mateo Fierrez, Francisco Manuel León Cuenca, Antonio Polo Lama, Francisco Javier Millán Vidal, Manel Busquets i Mateu i Jordi Regales Pou. S'han excusat la regidora Àngela Roca i Corts i el regidor Felip Tura i Torra. Foren assistits per la Secretària accidental de la Corporació, Sra. Gemma Navarro i Medialdea i per l'Interventor municipal Sr. Antoni Hierro Medina.

1 – APROVACIÓ DE L'ACTA ANTERIOR

Posat en consideració dels membres del Ple municipal l'aprovació de l'acta de la sessió ordinària efectuada pel Ple municipal el dia 25 de gener de 2018, aquesta fou aprovada per unanimitat.

2 - DONAR COMPTE DELS DECRETS D'ALCALDIA

Es donà compte dels Decrets d'Alcaldia emesos des del dia 1 de gener al 2 de març de 2018, que van del número 1 al 229/18 dins del llibre de Registre de Decrets de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt.

3 – APROVACIÓ INICIAL DE LA MODIFICACIÓ DEL PRESSUPOST DE L'EXERCICI 2018 PEL QUE FA A LA PARTIDA DE PERSONAL

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“Vista la Plantilla de Personal aprovada a l'Annex del Pressupost General per a l'any 2018.

Vist que per raons organitzatives resulta necessari introduir una sèrie de modificacions a l'esmentada Plantilla, consistents en:

- 1.- Creació d'una plaça de tècnic/a d'orientació laboral.
- 2.- Amortització d'una plaça de topògraf i de 5 places de repartidor/a.

Vist l'informe emès per la Intervenció de Fons al qual es constata l'existència de crèdit pressupostari adequat i suficient per enllestir la modificació pretesa.

Considerant allò disposat a l'art. 126 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de les Disposicions Legals Vigents en matèria de Règim Local, interpretat en relació amb allò disposat a l'art. 169 del Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, aprovada mitjançant Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març,

Vist el dictamen favorable de la Comissió informativa d'hisenda, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- Aprovar inicialment la modificació de la Plantilla de Personal, en els següents termes:

1.- Creació d'una plaça de tècnic de inserció laboral amb les següents característiques:

Nivell de titulació: A2

Complement de destí: 18

Complement específic: 4.666,14 anuals

2.- Amortització d'una plaça de topògraf i de 5 places de repartidor/a.

SEGON.- Ordenar l'exposició pública del present acord mitjançant anunci al Butlletí Oficial de la Província, per termini de quinze dies, a l'efecte que els interessats / les interessades puguin formalitzar les reclamacions que estimin convenients en defensa dels seus legítims interessos.

TERCER.- En el supòsit que no es presentin al·legacions aquest acord quedarà aprovat definitivament.”

Oberta la deliberació, el regidor Jordi Juárez manifestà que el pressupost era un document viu, i que ara s'havia de modificar per la necessitat de reforçar l'àrea de promoció econòmica incorporant a la plantilla la plaça de tècnic d'inserció laboral, i amortitzant les places de topògraf i de repartidors. Indicà també que la plaça de topògraf estava ocupada per algú que ja s'havia jubilat i les de repartidors, formaven part d'un projecte que havia començar amb un clar caràcter social, però que no havia assolit els objectius pretesos.

El regidor Antonio Polo justificà la creació de la plaça de tècnic d'inserció laboral perquè s'estava incentivant el treball en temes com l'ocupació i la formació.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels Regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

4 – APROVACIÓ DEL CONVENI DE COL-LABORACIÓ AMB EL CLÚSTER CRAFT BEER PER LA CESSIÓ D'ESPAIS A CAN MALÉ

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“L'Ajuntament de Lliçà d'Amunt és propietària de les instal·lacions de Can Malé que té intenció de destinar a activitats en benefici de la població.

El Clúster Craft Beer és una entitat sense ànim de lucre que té com a finalitat principal la consolidació com a sector econòmic de la cervesa elaborada per petites empreses independents que estan estretament vinculades al sector primari.

Atès l'interès comú de l'Ajuntament i del Clúster per la promoció econòmica del municipi que podrà contribuir a la creació de llocs de treball directes o indirectes en diversos sectors, sobretot en l'agricultura, la indústria agroalimentària i el turisme i la gastronomia.

En data 14 de març de 2018, s'ha publicat edicte al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona pel que s'exposa a informació pública l'expedient de cessió.

Vist el que estableix l'article 49 del Reglament de Patrimoni dels ens locals.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa de Temes sectorials, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Cedir gratuïtament l'ús de les naus 3 i 4 de la finca de Can Malé propietat de l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt.

Segon.- La finalitat de la cessió, en benefici de la població és que es contribueixi a la creació de llocs de treball directes o indirectes en diversos sectors del municipi, i totes les finalitats que s'estableixen en el conveni de col·laboració per la cessió dels espais de la finca entre l'Ajuntament de Lliçà d'Amunt i l'Associació Clúster Craft Beer. Aquestes finalitats s'hauran d'acomplir en el termini màxim de cinc anys i s'ha de mantenir la seva destinació en els 30 anys següents.

En cas d'incompliment dels terminis i condicionaments, serà d'aplicació l'article 50 del Reglament del patrimoni dels ens locals.

Tercer.- Aquest equipament està qualificat com a bé patrimonial en l'inventari de l'ens local.

Quart.- Que en data 14 de març de 2018 s'ha publicat l'edicte d'informació pública durant el termini de 30 dies de l'expedient de cessió d'ús. Transcorregut aquest termini sense reclamacions, s'entendrà aprovat el corresponent expedient en forma definitiva sense necessitat de nou acord.

Cinquè.- Donar compte al Departament de Governació de la Generalitat de l'acord de cessió.

Sisè.- Facultar el Sr. Alcalde perquè assistit del Secretària accidental de la Corporació, formalitzi la cessió d'ús esmentada, i subscrigui els documents que siguin necessaris per a la plena efectivitat d'aquest acord."

Acabada la lectura, el regidor Antonio Polo explicà que es tractava de la cessió de les naus 3 i 4 de Can Malé com a conseqüència del projecte que portava treballant l'ajuntament des de feia dos anys amb l'anterior equip de govern, del qual també formava part Esquerra. Continuà dient que s'havia treballat en la creació del clúster des del punt de vista d'una economia en col·laboració, que presentava diferents beneficis i que es tractava d'un dels projectes més importants que havia portat a terme l'Ajuntament en la vessant de promoció econòmica. També indicà que a través d'aquest projecte es pretenia donar un impuls a la pagesia, a l'ocupació, a projectes formatius i educatius, al turisme local, a la gastronomia i a projecte d'investigació entre d'altres. Acabà dient que el clúster havia signat convenis amb la universitat de Barcelona i d'Alacant per la creació d'un institut d'investigació agroalimentària i sol·licità que tots els grups del Ple recolzessin un projecte tan important.

El regidor Iban Martínez agrai que dos anys després d'un naixement complicat, i amb petites modificacions, el projecte tirés endavant, i manifestà que el grup d'ERC li atorgaria tot el seu suport.

El regidor Francisco Javier Millán donà lectura al següent escrit:

“Como Uds. Saben en el Pleno celebrado el pasado día 30/3/17 nuestro grupo municipal votó en contra de formalizar un Convenio de Compromiso de creación del Consorcio catalán de cerveza artesana, ya que no veíamos claro la viabilidad de ese Convenio.

Asimismo, nos informaron hace pocos días de que habían descartado la figura del Consorcio por no encontrarle encaje legal, informe que estamos esperando de la Secretaria o del Interventor municipal.

Es decir, no solo teníamos razón en la exposición de motivos para votar en contra, sino que ahora nos presentan de nuevo otro formato de Convenio, el de colaboración para la cesión de espacios de la finca de Can Malé, con la Asociación Cluster Craft Beer.

Pues bien, una vez estudiado dicho Convenio, hemos decidido abstenernos ya que seguimos sin ver clara la viabilidad del mismo, así como algunas lagunas de índole económico, pero sí valoramos la intención del Ayuntamiento de destinar las instalaciones de Can Malé, a actividades en beneficio de la población del municipio de Lliçà d'Amunt, pudiendo ser el sector de la Cerveza artesanal una de estas actividades, aunque no necesariamente la única”.

El senyor Alcalde li contestà que no hi havia cap informe, perquè havia estat resultat de diferents reunions on s'havia explicat que amb la legislació vigent s'impedia la creació d'un consorci i que per això s'havien buscat altres alternatives a part. Així mateix indicà que l'Interventor donava motius econòmics, i que en el conveni quedava clar que anualment s'havien de passar comptes sobre quin era el desenvolupament del projecte.

El senyor Antonio Polo reiterà que el projecte era el mateix que l'anterior, però amb diferent figura legal

Posat a votació, la proposta fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ERC (5), ICV-EUiA (2) i CIU (1), que constitueixen majoria absoluta legal. S'abstingué de votar el regidor del PP.

5 – APROVACIÓ INICIAL DEL PROJECTE DE SUBSTITUCIÓ A LLUMINÀRIES LED DE L'ENLLUMENAT PÚBLIC

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“Els Serveis Tècnics municipals han redactat el Projecte de substitució a lluminàries LED de l'enllumenat públic de Lliçà d'Amunt que té per objecte la substitució de lluminàries amb làmpades de vapor de sodi d'alta pressió a lluminàries amb làmpades de LED, amb l'objectiu principal de l'estalvi energètic i econòmic de les instal·lacions.

De conformitat al que preveu l'article 37 del Reglament d'Activitats, Obres i Serveis dels Ens Locals i 22 de la Llei de Bases de Règim Local en relació a la disposició addicional segona de la Llei de contractes del sector públic.

És pel que es proposa a la Comissió Informativa d'Urbanisme que acordi sotmetre al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer: Aprovar inicialment el Projecte de substitució a lluminàries LED de l'enllumenat públic de Lliçà d'Amunt, amb un pressupost de 1.926.967'40 euros.

Segon: Sotmetre'l a informació pública, durant el termini de trenta dies, mitjançant edicte al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i al tauler d'edictes de l'Ajuntament. Durant aquest termini els interessats el podran examinar i formular-hi les al·legacions que considerin pertinents

Tercer: En cas que durant el període d'informació pública no es produís cap tipus d'al·legació o reclamació, aquest projecte es donaria per aprovat definitivament, sense necessitat de cap nou acord."

Oberta la deliberació, la regidora Lourdes Estéfano explicà que l'any 2014 s'havia fet un canvi de bombetes al municipi, instal·lant-ne de vapor de sodi, que aquestes bombetes tenien una vida útil de 3 a 4 anys i que d'aquí a poc deixarien de funcionar, per això s'havia fet aquest projecte per renovar-les instal·lant lluminàries de led. Informà també que s'havia de canviar tot, carcassa i bombeta, i que això suposava un pressupost d'uns dos milions d'euros, tenint en compte que hi havia 5.200 punts en total. Acabà dient que aquest canvi suposaria un estalvi a la factura de la llum d'uns 170.000 euros anuals, així com una reducció en les emissions de CO2.

El senyor Alcalde explicà que s'estava tancant la liquidació i l'Estat permetia que el romanent de tresoreria s'utilitzés per a projectes mediambientals, i que aquest projecte complia amb aquest requisit, atès que permetia un reducció de 227.482,88 quilos de CO2 i 78,11 tones de petroli.

El regidor Joaquim Ferriol manifestà que el 2014, quan es va adjudicar el concurs a l'oferta econòmica més alta -15% més- es prometien 20.000 hores de llum, el que significava uns cinc anys aproximadament i, a més oferia dos anys i mig de garantia, la qual cosa suposava allargar la vida a set anys i mig, i que per aquest motiu havia guanyat. Continuà dient que, tal i com s'havia dit en aquell moment, el tipus de làmpada era obsoleta i la història era la que era, i havia comportat que sempre s'anés a peu coix en aquest tema. Per altra banda, digué que el projecte no explicava la justificació del canvi, ni què es faria amb les que es substituïssin, ni donava alternatives al model que havia servit per fer el projecte, ja que no deia enlloc de tipus "X" o similar. Afirmà, així mateix, que aquesta marca no donava la durabilitat i no es sabia quina vida útil tindria i semblava dubtós assenyalar unes làmpades concretes quan s'hauria d'haver fet pels seus requeriments lumínics. Assenyalà també que el projecte no parlava tampoc de l'estalvi energètic, ja que indicava que s'amortitzaria a onze anys però feia referència al temps que l'estalvi compensaria el cost, i això no era amortització. Concloué dient que li feia la sensació que es tractava d'un projecte precipitat amb molt de contingut però on gairebé tot eren catàlegs i que estaria bé recavar un informe de l'Interventor que expliqués com es finançaria.

El senyor Alcalde explicà que molts dels aspectes als que feia referència el senyor Ferriol es concretarien en els plecs de clàusules, i que en aquests moments només es tractava d'aprovar el projecte, i li demanà que es centrés únicament en aquest punt.

La regidora Lourdes Estéfano digué que portaven temps treballant-hi, que s'havia contractat una persona que havia marcat tots els punts de llum, i que s'havien introduït les dades al programa QGIS per així poder determinar quin tipus de lluminària era necessària a cada sector.

El regidor Francisco Javier Millán digué que el seu grup votaria a favor perquè es tractava d'una necessitat i no volia donar-hi més voltes, atès que, a més, es tractava

d'una aprovació inicial; contestant el Sr. Ferriol que potser es tractava de deformació professional, però li hauria agradat un projecte amb més rigor i que encara que només es tractés d'una aprovació inicial convenia fer aquestes reflexions.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

6 – NOMENAMENT DE LA COMISSIÓ DE DELIMITACIÓ DE LLIÇÀ D'AMUNT

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“Per resolució de la Secretaria d'Administracions Locals de data 1 de febrer de 2018, s'han iniciat expedients de delimitació de termes municipals en el marc de l'elaboració del Mapa municipal de Catalunya, i en concret pel que fa a Lliçà d'Amunt amb els municipis de Caldes de Montbui i Santa Eulàlia de Ronçana.

Vist el que estableix l'article 28.3 del Decret 244/2007 pel qual es regula la constitució i la demarcació territorial dels municipi, de les entitats municipals descentralitzades i de les mancomunitats de Catalunya.

Vist el dictament favorable de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es proposa sotmetre al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Nomenar la Comissió de delimitació del terme municipal de Lliçà d'Amunt que estarà constituïda per:

- Sr. Ignasi Simón Ortoll, Alcalde
- Sra. Lourdes Estéfano Orozco, regidora de l'Ajuntament
- Sr. Francisco León Cuenca, regidor de l'Ajuntament
- Sr. Salvador Panosa Garcia, arquitecte municipal
- Sra. Gemma Navarro Medialdea, secretària de l'Ajuntament

Segon.- Notificar aquest acord a la Secretaria d'Administracions Locals del Departament de Governació. Administracions Públiques i Habitatge.”

El senyor Alcalde explicà que la Generalitat estava repassant delimitacions territorials i cada poble tenia una comissió de treball per a valorar si hi havia errades o no, que després s'intentava arribar a un consens i si no s'hi arribava la Generalitat decidiria.

Post a votació, la proposta fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ICV-EUIA (2), CiU (1) i PP (1), que constitueixen majoria absoluta legal. S'abstingueren de votar el regidors d'ERC (5)

7 – APROVACIÓ DEL TEXT REFÓS DE LA MODIFICACIÓ DEL POUM DE CAN MALÉ

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“El Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 30/11/2017, va aprovar provisionalment la Modificació del Pla d'ordenació urbanística municipal en el sector de Can Malé, SUD-6 de Lliçà d'Amunt.

Tramès l'expedient a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona per la seva aprovació definitiva, en sessió del dia 15 de març de 2018 ha acordat aprovar definitivament l'esmentada modificació, suspenent la seva efectivitat i publicació fins que mitjançant un text refós verificat pel Ple de l'Ajuntament s'incorporin diferents prescripcions.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa d'Urbanisme, es proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- Verificar el Text Refós de la Modificació del Pla d'Ordenació urbanística municipal en el sector de Can Malé, SUD-6 de Lliçà d'Amunt, incorporant les prescripcions assenyalades per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona.

Segon.- Trametre el Text Refós a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona.

Acabada la lectura, la regidora Lourdes Estéfano manifestà que Urbanisme per a poder fer l'aprovació definitiva demanava diferents requeriments, com la reserva d'un espai lliure a la zona de Can Malé, uns 80m2 d'espai verd, l'ajustament del planejament i la titularitat de diferents pous de Can Malé.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

8 – IMPOSICIÓ DE SANCIÓ PER INFRACCIÓ DE LA NORMATIVA PER LA TINENÇA D'ANIMALS POTENCIALMENT PERILLOSOS

Es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“En data 12 de gener de 2018 s'inicià expedient sancionador al senyor J. G. O., en tant que propietari d'un gos potencialment perillós, en relació a presumptes incompliments de la normativa vigent en matèria de tinença d'animals de companyia, en concret de gossos potencialment perillosos.

La part interessada, davant el Plec de Càrrecs formulat el dia 12 de gener de 2018 i notificat el 19 de gener de 2018, no va presentar cap escrit d'al·legacions dins del termini atorgat a l'efecte.

Segons dades de la Regidoria de Medi Ambient, el senyor J. G. O. és propietari d'un gos de raça American Staffordshire Terrier sense disposar de la llicència de gos potencialment perillós.

Malgrat el temps transcorregut no s'ha donat compliment al requeriment municipal, constatant-se que el gos no consta al Registre específic del municipi d'animals perillosos.

Els fets esmentats suposen infraccions de l'Ordenança municipal reguladora de la tinença d'animals de companyia, en els apartats següents:

Infraccions molt greus

Art. 64.12. Tenir gossos o animals potencialment perillosos sense llicència.

La identificació dels gossos que la normativa vigent considera potencialment perillosos es troba a l'article 21 de l'Ordenança municipal reguladora de la tinença

d'animals de companyia -Ordenança-, “ Es consideren gossos potencialment perillosos:

1. Els que pertanyen a una de les races següents o llurs encreuaments: bullmastiff, dòberman, dog argentí, dog de Burdeos, fila brasileiro, mastí napolità, pit-bull, presa canari, rottweiler, staffordshire Bull Terrier, American Staffordshire Terrier, tosa japonès, i Akita Inu. Aquest llistat pot ser modificat per l'autoritat competent.
2. Aquells que per les seves característiques racials i d'acord amb la normativa vigent poden ser considerats potencialment perillosos.
3. Els que han estat ensinistrats per a l'atac i defensa.
4. Els que presentin un caràcter marcadament agressiu i els que hagin protagonitzat episodis d'agressions a persones o altres gossos sigui quina sigui la seva raça.”

L'article 67.2 de l'Ordenança estableix que les sancions derivades de les infraccions administratives contingudes en aquesta ordenança i que afectin a la tinença de gossos potencialment perillosos poden ser sancionades amb multes de 1.502,53 a 30.050,61 les considerades com a molt greus.

D'acord amb l'apartat 68 de l'Ordenança, en la imposició de sancions s'ha de tenir en compte entre d'altres, per a graduar la seva quantia, la transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa, la intencionalitat o negligència i la reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions.

A la vista de que s'ha comès una infracció de l'Ordenança municipal reguladora de la tinença d'animals de companyia en data de 6 de febrer de 2018 es va proposar la següent sanció, la qual va ser notificada a l'interessat el 9 de febrer de 2018:

Primer: Al Ple d'aquest Ajuntament, autoritat competent per resoldre sobre la infracció de caràcter molt greu, que adopti la següent resolució:

- Sancionar al senyor J. G.O. com a responsable de la infracció prevista a l'art. 64.12 de l'Ordenança, consistent en tenir gossos o animals potencialment perillosos sense llicència, amb la imposició d'una multa de 1.502,53 €, a la vegada que requerint-lo perquè, en el termini màxim de 15 dies, tramiti la llicència administrativa de tinença de gossos potencialment perillosos.

Atès que el senyor G. no va interposar cap tipus d'al·legació davant la proposta de resolució, és pel que aquesta proposta de resolució va esdevenir ferma.

Per tot això, es proposa al PLE d'aquest Ajuntament l'adopció dels següents acords:

Primer: Sancionar al senyor J.G. O., com a responsable d'una infracció molt greu, prevista en l'art. 64.12 de l'Ordenança, consistent en tenir gossos o animals potencialment perillosos sense llicència

Segon: Conseqüentment, imposar al senyor J. G.O. una sanció de 1.502,53 € , a la vegada que requerint-lo perquè, en el termini màxim de 15 dies, tramiti la llicència administrativa de tinença de gossos potencialment perillosos, advertint-lo de que en cas de no donar compliment a aquest ordre s'imposaran multes coercitives d'acord amb les normes vigents del Procediment Administratiu.

Tercer: Notificar el contingut d'aquest acord a l'interessat.

Acabada la lectura, el regidor Francisco León explicà que feia un any que s'havia començat a treballar per a la legalització de tots els gossos de Lliçà d'Amunt, i fruit

d'aquest treball s'estava començant a sancionar a aquelles persones que no complien els requeriments que se'ls havia fet, i afirmà que en propers plens es presentarien més sancions.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

9 – MOCIÓ EN CONTRA DE LA PUJADA DE LES TARIFES MUNICIPALS D'AIGUA A CONSEQÜENCIA DE L'INCREMENT DE LA TARIFA D'ATLL (AIGÜES TER-LLOBREGAT)

Es donà compte de la següent Moció:

“Al nostre municipi, des de fa molts anys, el subministrament d'aigua depèn de la compra en alta a Aigües Ter-Llobregat, empresa concessionària de la Generalitat de Catalunya, S.A., des de l'1 de gener de 2013 i durant 50 anys.

Aquesta empresa és responsable de la prestació del servei públic de proveïment d'aigua potable en alta als municipis de la seva zona d'influència. La població total abastida és d'uns 4,5 milions d'habitants.

La privatització d'ATLL va respondre al fet d'utilitzar el servei d'abastiment d'aigua, únicament com a font de finançament públic per sufragar dèficit, impulsant canvis tarifaris l'alça.

Aquesta concessió, ha comportat ja i comportarà més en el futur, un augment del preu de venda del m³ d'aigua en alta, que inevitablement està repercutint en successius increments del preu que paga el consumidor final.

La compra en alta a ATLL s'ha incrementat de la següent manera els últims: el 70% l'any 2012, el 4,25% l'any 2013, el 4,23% l'any 2014 i 4,51% el 2015. Enguany s'ha aprovat una pujada del 11,88%.

Aquesta pujada és més elevada doncs ha coincidit l'increment anual, amb la revisió quinquennal dels costos d'operació.

Els vots en contra de l'Associació Catalana de Municipis, de la Federació Catalana de Municipis, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, entre d'altres, varen ser diversos però insuficients, malgrat estar àmpliament motivats.

Aquest increment pot suposar que la compra d'aigua arribi al 50% del cost de Servei d'Abastiment en baixa i les companyies municipals ho hagin de repercutir amb els respectius increments de tarifes.

Degut a la crisi econòmica, a curt termini no es pot parlar que el dret a l'aigua i la garantia d'abastiment i sanejament estigui 100 per 100 garantida a totes les llars, sobretot degut a una manca de tarifació social que ho garanteixi.

Assumint que, la solució s'ha de centrar en restaurar el bon estat ecològic de les masses d'aigua i dels ecosistemes hídrics, a curt i mig termini, cal dotar els mitjans que garanteixin l'accés a l'aigua potable de qualitat per tothom. L'aigua, tal i com ja esmenten diversos documents d'àmbit internacional, cal entendre-la no només com un recurs natural sinó com el dret a l'accés, un dret derivat de la Declaració

Universal dels Drets Humans i que en el nostre ordenament jurídic restaria inclòs com un dret derivat del dret fonamental a la vida (art. 15 de la CE).

La tendència de sostenibilitat de futur en tots els municipis és doble: per una banda, incentivar i adequar l'ús de l'aigua segons la seva qualitat, amb una implantació de xarxes d'aigües alternatives (regenerades, pluvials, freàtiques..) cada cop més efectiva; per altra banda, garantir el subministrament més bàsic i essencial per a la vida de les persones, amb una tarifa molt reduïda pel primer tram de consum.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa de Temes sectorials , es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

- 1) Rebutjar l'increment del 11'88 % de la tarifa de l'aigua en alta subministrada per ATLL, efectuada pel Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua el passat 28 de desembre de 2017, i instar a suspendre l'efectivitat de l'esmentat acord, i pel perjudici econòmic que representa la seva aplicació a les tarifes de consum, fins a la constitució del nou govern de la Generalitat de Catalunya.
- 2) Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya (quan es constitueixi) a la recuperació de la gestió del sistema ATLL, bé a través de l'Agència Catalana de l'Aigua o mitjançant la creació d'una empresa pública.
- 3) Incentivar la reducció del cànon general de l'aigua, en el seu primer tram de consum, amb els mecanismes que estiguin a disposició de la Generalitat, per tal garantir el subministrament més bàsic i essencial per a la vida de les persones.
- 4) Donar trasllat d'aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya, a l'Agència Catalana de l'Aigua, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, a l'Àrea Metropolitana de Barcelona, i a les entitats municipalistes de Catalunya FMC i ACM. “

Acabada la lectura, el regidor Manel Busquets explicà que la Generalitat havia venut l'empresa a l'entitat ACIONA per concurs públic, i que després de diferents recursos el Tribunal Suprem havia declarat nul·la l'adjudicació, i que això afectava a Lliçà d'Amunt en el sentit que la compra d'aigua a ATLL durant el 2017 era al 0,13 € el m3 i ara seria a 0,15€ el m3, la qual cosa suposaria un increment de l'11.88% del preu, tot i que de moment encara no s'havia repercutit a les tarifes de l'aigua.

El regidor Joaquim Ferriol digué que la gestió de l'aigua era un tema de país que s'havia de consensuar, i no podia ser que els municipis estiguessin fora de l'àmbit de decisió. Afirmà que el fet de privatitzar la gestió de l'aigua ens havia portat a la situació actual, i que havia estat un error privatitzar un bé que tenia efecte de monopoli al mercat, i que per això era necessari fer valdre la veu dels municipis.

El regidor Antonio Polo digué que l'aigua era una necessitat bàsica per a les persones i no es podia fer negoci amb ella.

El senyor Alcalde digué que el contingut de la Moció era el model aprovat per les dues entitats municipalistes davant l'increment d'un 11,88 % de la tarifa de l'agua, i no havien d'oblidar que es parlava d'una empresa privada que tenia un monopoli sobre un bé bàsic.

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

10 – MOCIÓ EN DEFENSA DE L'ESCOLA CATALANA I DEL MODEL D'IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA

Es donà compte de la següent Moció:

“Massa vegades des del món local hem hagut de sortir a denunciar les contínues agressions del Govern Espanyol al model català d'escola. Des del món local reconeixem que el model d'escola catalana i el model d'immersió lingüística és un model d'èxit. Ha estat producte d'una voluntat política, del treball de molts professionals de l'ensenyament, del compromís de les famílies i dels ajuntaments. Aquest model fa que el català sigui la llengua vehicular i comuna d'aprenentatge dins dels centres educatius del nostre país i, una eina de cohesió social i cultural.

El model educatiu català té per finalitat la formació integral de la persona i la seva capacitat per a conviure democràticament en la pluralitat, des d'enfocaments pedagògics que possibiliten la construcció crítica del coneixement i l'autonomia de pensament i d'aprenentatge de tots i cadascun dels infants, independentment d'origen, llengua o condicions individuals.

El país es va dotar d'una llei amb un ampli suport, la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), com a la legislació pròpia del país en matèria d'educació, que garanteix un model educatiu que dona bons resultats acadèmics, en assolir els alumnes els nivells adequats de coneixement d'ambdues llengües al finalitzar l'ensenyament obligatori, tal com acrediten els resultats de les proves d'avaluació efectuades. Durant aquests més de 30 anys, el model d'immersió lingüística ha contribuït de manera decisiva a millorar l'ús social de la llengua catalana, garantint i promovent la igualtat d'oportunitats en una societat cohesionada. No és la primera vegada que s'ataca la solidesa del sistema educatiu català, la LOMCE fou un exemple més d'invasió de competències i d'utilització política d'un model educatiu català d'èxit. El Tribunal Constitucional ha anul·lat, recentment, el finançament de l'escolarització en castellà a càrrec de fons públics a Catalunya en centres privats per envair competències autonòmiques.

Els professionals del sistema educatiu, les famílies i els ajuntaments garanteixen i fan possible aquest model educatiu català. Davant de la judicialització de la seva tasca educativa i de l'actitud bel·ligerant d'alguns partits polítics, concretament Partit Popular i Ciudadanos, que utilitzen l'atac al model d'escola catalana com a plataforma per obtenir beneficis electoralistes a l'Estat Espanyol, és obligat reconèixer que han estat claus per mantenir la funció de cohesió social i de convivència democràtica en un context, també, de tensions encara vinculades a la crisi econòmica.

Tornen els plantejaments que propugnen públicament una involució educativa uniformitzada, l'adoctrinament ideològic, la generació de sospites i denúncies i la segregació lingüística. Tots aquests arguments estan buits de raonaments pedagògics, es mouen simplement per l'afany de desfer qualsevol tret propi de la nostra societat catalana. Els atacs del govern espanyol del Partit Popular amb el suport de Ciudadanos volen posar en risc aquest model educatiu català compromès amb la igualtat d'oportunitat dels infants i amb els valors cívics i democràtics de convivència de la nostra societat.

Vist el dictamen de la Comissió Informativa de Temes Sectorials, s'acorda sotmetre al Ple, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Rebutjar l'intent de segregació dels infants per motiu lingüístic de la LOMCE.

Segon.- Rebutjar tot atac que posi en perill la immersió lingüística a Catalunya.

Tercer.- Rebutjar la voluntat d'alguns partits polítics de trencar el model d'escola catalana i incorporar una casella per triar el castellà com a llengua vehicular a l'escola catalana. Iniciativa que busca dividir i segregar la nostra societat per motius de llengua en contra de l'Estatut de Catalunya i de la consensuada Llei d'educació. La cohesió social és una línia vermella infranquejable.

Quart.- Donar suport al nostre model d'escola, com a model compromès amb la cohesió social, exitós i estimat, garanteix la cohesió social i la igualtat d'oportunitats per a l'alumnat i assegura el coneixement de les dues llengües per part de l'alumnat

Cinquè.- Defensar la institució escolar que ha mantingut vives la llengua i les tradicions del país. És fruit de tot això el fet que avui Catalunya compta amb una molt rica experiència pedagògica i d'innovació educativa, amb un ampli i molt divers teixit associatiu i amb un conjunt plural d'iniciatives educatives.

Sisè.- Ens comprometem a actuar de manera activa en suport del model educatiu català, que contribueix a construir una societat més cohesionada, democràtica i lliure, i que no separi els infants i joves per la seva llengua d'origen.

Setè.- Reiterar el compromís amb l'escola catalana com a eina clau per a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i la qualitat educativa a través del consens que hem construït els darrers 30 anys.

Vuitè.- Donar trasllat d'aquesta moció: al Ministre d'Educació, Cultura i Esports del Govern de l'Estat Espanyol, que és qui vol aplicar-ho; als Grups Parlamentaris; al Consell de Direcció del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, als òrgans i associacions de representants dels directors i docents dels centres educatius del Servei d'Educació de Catalunya; a les Federacions d'Associacions de Mares i Pares d'alumnes de Catalunya; als grups Parlamentaris dels Parlament de Catalunya i a les entitats municipalistes (FMC i ACM) i als centres educatius del nostre municipi.”

Acabada la lectura, el regidor Fran Sánchez manifestà que alguns partits polítics havien decidit utilitzar el model d'escola, aprovat per tots i que havia funcionat durant trenta anys, i que era de llei defensar-la atès que funcionava bé i no hi havia cap crisi educativa, i concloué dient que a l'escola s'hi anava per aprendre i no per a discutir sobre el model educatiu.

El regidor Joaquim Ferriol digué que hi estava totalment d'acord i que estaria bé que l'escola la deixessin als pedagogs. Afegí que l'escola havia estat capaç d'integrar a molts immigrants i de donar progrés a moltes persones, i que quan es judicialitzava l'escola pública es feia un atac a tota la societat catalana que havia aconseguit un model d'èxit, potser amb mancances, però d'èxit.

El regidor Francisco León digué que denunciava que s'intentés canviar a través dels jutjats aspectes que s'havien assolit políticament amb una àmplia majoria.

El regidor Manel Busquets digué que l'escola catalana era una exemple de llibertat, democràcia i plurilingüisme i que si la comparàvem amb altres escoles de l'Estat espanyol era superior educativament.

El regidor Francisco Javier Millán donà lectura al següent escrit:

“Volem fer una esmena sobre la redacció d'aquesta moció: on diuen “del nostre país”, suposem que es refereixen al “país espanyol”

Nosaltres ens fem aquestes preguntes:

Augmentar en una assignatura la llengua castellana va en contra del català?

Consideren la llengua castellana alguna cosa aliè a Catalunya?

Els catalans que tenen com a llengua personal el castellà són una anomalia?

Es pot aprendre una llengua que solament s'ensenyava en una assignatura?

El PP defensa un model escolar de conjunció lingüística en el qual les dues llengües oficials de Catalunya siguin usades com a llengües d'ensenyament al mateix temps i a tots els alumnes, sense separar-los per raó de llengua.

Això significa que ambdues llengües deuen ser usades almenys en una altra assignatura que no sigui la llengua i la literatura, i en una o més assignatures que tinguin un potent contingut formatiu escrit i oral.

El repartiment d'aquestes assignatures deu respectar el mínim d'almenys dues assignatures fonamentals en castellà.

D'aquesta manera el català segueix tenint una presència fonamental en el sistema educatiu i el castellà no queda reduït a una llengua estrangera.

Així mateix cal millorar l'ensenyament de l'anglès i en anglès, facilitant la incorporació de professors angloparlants al sistema escolar català.”

El regidor Fran Sánchez contestà que l'escola era un espai formatiu però no l'únic, i que els nens aprenien en altres ambients, doncs l'aprenentatge de les llengües no es començava a les escoles, sinó que es feia abans dels sis anys, que era quan s'inicia l'ensenyament obligatori, i concloué que el model d'escola s'havia acordat per àmplia majoria i s'havia aconseguit que fos un lloc integrador.

El regidor Francisco Javier Millán digué que els nens aprenien el castellà a nivell bàsic gràcies a les famílies; contestant el regidor Joaquim Ferriol si coneixia algun nen que no parlés castellà, ja fossin els seus pares catalanoparlants o castellanoparlants, així mateix li assenyalà que a la moció es parlés de país no l'hauria de fer sentir incòmode.

Posat a votació, la proposta fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ERC (5), ICV-EUiA (2) i CIU (1), que constitueixen majoria absoluta legal. Hi votà en contra el regidor del PP.

11 – MOCIÓ DE SUPORT A LES MOBILITZACIONS EN DEFENSA D'UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS

Es donà compte de la següent Moció:

“Davant l'incessant qüestionament al qual s'està sotmetent el nostre sistema de Seguretat Social, i per tant la viabilitat del nostre sistema de pensions, les organitzacions sindicals UGT i CCOO, donant continuïtat a les mobilitzacions en defensa de les pensions públiques, inicien una campanya de suport i defensa d'un sistema que ha estat i ha de seguir sent garant de cohesió i de protecció social.

De forma subtil però constant, es repeteixen arguments que presenten una suposadament inevitable inviabilitat del sistema de pensions. S'argumenta un fenomen conegut i previsible com l'increment de les persones d'edat avançada, juntament amb uns altres que es presenten com a inqüestionables, però que no necessàriament ho són: la menor entrada de població estrangera, la menor natalitat, o l'existència d'un mercat de treball que ofereix ocupacions escasses i poc remunerats.

Des del moviment sindical, es denuncia que aquestes tesis combinen realitats previsibles i abordables amb unes altres que han de ser corregides amb les polítiques adequades, en lloc d'insistir a mantenir les equivocades polítiques d'austeritat a ultrança. Al costat d'elles, concorren altres posicions que es fonamenten a presentar, des de sectors amb clars interessos mercantils, les pensions públiques com a inviables, al mateix temps que s'ofereixen com a alternativa sistemes privats de pensions, obviant que no són, de cap manera, capaces de protegir millor el conjunt de la població pensionista.

Els poders públics han d'apostar per garantir, des del sistema públic, pensions suficients com a eina fonamental per a mantenir i reforçar la cohesió social. Les cotitzacions procedents de l'ocupació, que han de millorar la seva disminuïda aportació actual, i el reforç del finançament públic, com a element que garanteix un adequat compliment del pacte Inter generacional, a més d'un eficaç mecanisme de redistribució de renda, són peces essencials.

Les cotitzacions a la Seguretat Social no són, com es repeteix per intentar desprestigiar-les, un impost que paguen els empresaris i en menor mesura els treballadors. La cotització a la Seguretat Social és salari de les treballadores i els treballadors que es lliura a l'Estat per finançar les prestacions actuals i definir els drets a la pensió futura dels actuals cotitzadors. Tot això, per tenir cobertes, de forma adequada, les situacions de malaltia, defunció o vellesa.

El problema no està en el sistema, les necessitats futures del qual són conegudes i previsibles, està, entre altres causes, en la voluntat de reduir el seu nivell de cobertura, el debilitament de les seves fonts de finançament procedents del mercat de treball, afeblint els mecanismes de distribució de renda en les empreses i en la societat, agreujat per l'ús que, en ocasions, es fa de la recaptació, destinant els diners a altres finalitats per a les quals no estava previst. L'increment de pensionistes i la major durada de les prestacions, processos coneguts, previsibles i saludables, han d'anar acompanyats de mesures efectives, acordades amb els interlocutors socials i, en la major mesura possible, les forces parlamentàries, que permetin mantenir el pacte intergeneracional que constitueix el nostre sistema de pensions públiques de repartiment.

Vist el dictamen favorable de la Comissió Informativa de Temes sectorials, s'acorda sotmetre al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- Donar suport a les reivindicacions de les organitzacions sindicals CCOO i UGT, i donem suport a les mobilitzacions promogudes per aquestes organitzacions, en la defensa d'un sistema públic de pensions que garanteixi el manteniment del contracte social inherent al nostre sistema de pensions públiques.

A través d'aquest, s'afavoreix la cohesió social i es respecten els drets construïts al llarg de la vida laboral, al costat de mesures efectives de redistribució de la riquesa, que garanteixin pensions suficients en tots els casos, i que mantinguin el seu poder adquisitiu, reemplaçant la fórmula actual de revaloració, que es limita a garantir un clarament insuficient increment del 0,25 % anual.

Segon.- Traslladar al Govern, els grups parlamentaris i els interlocutors socials, la necessitat de recuperar els mecanismes de govern, participat del sistema públic de pensions a través del Diàleg Social i en el marc configurat en el Pacte de Toledo.

Acabada la lectura, la regidora Mariona Pedrerol explicà que les pensions tornarien a pujar aquest any un 0,25% per cinquè any consecutiu, provocant evidentment que es perdés capacitat adquisitiva, atès que l'increment de l'IPC del mes de novembre de 2017 havia estat de l'1,7% i el mes de febrer de 2018 ja era de l'1,1. Continuà dient que calia fer unes consideracions molt breus per entendre les mobilitzacions que aquests dies s'estaven produint, ja que el sistema públic de la Seguretat Social era un dels eixos vertebradors de l'estat del benestar, a més de donar cohesió social de solidaritat intergeneracional, interterritorial i intersectorial, essent un mitjà de distribució de la renda. Continuà dient que a més tenia un paper de primer ordre com a estabilitzador macroeconòmic. Explicà que en el pacte de Toledo de l'any 1995 s'havia establert un full de ruta on s'havia acordat que sortís el govern que sortís no es podria trencar; que l'any 1997 s'havia aprovat la re-valorització automàtica de les pensions establint com a coeficient l'augment de l'IPC; que l'any 2001 s'havia creat un fons de reserva de la Seguretat Social, que tenia un import de 68.814.000.000€, i que pel tema de la crisi hi havia hagut precarietat laboral que havia fet reduir les cotitzacions per treballs molt mal pagats i això havia provocat que el fons de reserva hagués anat disminuint. Així mateix comentà que es va establir que d'aquest fons el govern no podia tocar més del tres per cent però el govern del PP, de manera unilateral i sense cap mena de consulta amb cap altre actor social, any rere any n'havia anat agafant quantitats superiors. Comentà també que des de l'any 2011 al 2016 s'havien retirat 67.000.000.000 d'euros i que calia tenir en compte que de cada deu pensions, sis eren per jubilació, però les restant eren per incapacitats permanents o malalties entre d'altres. Acaba dient que les pensions de SOVI i viudetat portaven paralitzades des de feia més de cinc anys amb el que comportava la pèrdua del poder adquisitiu i concloué que veient tot aquest escenari, el grup del PSC es sumava a aquestes mobilitzacions, bàsicament perquè de manera unilateral s'havia estat buidant el fons de pensions

El regidor Joaquim Ferriol manifestà que estava absolutament d'acord en el fons de la qüestió i en què el sistema de repartiment, un augment del 0,25%, constituïa gairebé un insult. També digué que les persones que havien contribuït, ara havien de cobrar, però que tot estava emparat al negoci de l'economia privada i era perillós posar en mans de grans capitalistes financers el futur de tots nosaltres. Concloué dient que defensar a les persones era fer una defensa de país i que no podia ser que s'amaguessin darrere una circumstància econòmica per no respondre a una pensió.

El regidor Francisco León digué que estava d'acord amb tot el que s'havia dit, perquè es pensava en retallar quan hi havia crisi, però que quan hi havia beneficis no s'augmentava, que s'havien destinat 65.000.000.000 d'euros del fons de pensions per rescatar la banca, i posà l'exemple de la seva dona, que estava jubilada, que feia anys que es pagava un pla de pensions i que ara recuperar-lo li suposava pagar un 49% en impostos, i es preguntava si aquestes eren les pensions que volia el govern.

El regidor Manel Busquets manifestà que el govern cada vegada feia més pobre a la gent, que el PP s'havia carregat el Pacte de Toledo i que era necessari fer una reforma integral de les pensions i potser s'haurien de fer polítiques de suport a les famílies, perquè si no hi havia naixements no hi hauria futur

El regidor Francisco Javier Millán, abans de donar lectura al seu argumentari, indicà que en el punt segon, es deia traslladar al govern, però no es concretava a quin govern, si a l'estatal, al de la Generalitat o al municipal, tot seguit llegí el següent:

“Nuestro argumento principal para votar en contra de esta Moción, es el de que el Gobierno está preparando mejoras para el 65% de los pensionistas tras las movilizaciones de estos días y prueba de ello, son las siguientes actuaciones:

1.- Las mejoras de pensiones mínimas, viudedad y “cheque fiscal” beneficiaran a más de 5,5 millones de jubilados, según cálculos internos del Gobierno.

2.- La ministra Báñez está recabando apoyos entre grupos políticos

3.- El presidente del Gobierno ha respondido a las manifestaciones de los jubilados y a las peticiones de la oposición, rechazando por falta de recursos un aumento generalizado a todos los pensionistas, pero sí con medidas que beneficiarán a una amplia mayoría con las pensiones más bajas.

4.- La combinación de mejoras de las pensiones mínimas, de viudedad y rebajas fiscales supondrán más dinero par al menos el 65% de los pensionistas, pudiendo llegar al 70% en función del resultado de las negociaciones con los grupos políticos en la elaboración de los Presupuestos y la posibilidades finales en las cuentas públicas.

5.- En cuanto a las rebajas fiscales, el Ministerio de Hacienda pretende introducir una deducción fiscal para que los pensionistas vean abaratada su declaración del Impuesto sobre la Renda de las Personas Físicas (IRPF), afectando a los jubilados de más edad como compensación a los costes crecientes que implica la vejez, pero aún no ha definido si este cheque fiscal afectará a cualquier tipo de pensión, incluida la máxima.

En el peor momento de la crisis, en el año 2011, el Partido Popular descongeló las pensiones que Zapatero congeló y que el señor Pedro Sánchez votó a favor también de esta moción, y desde esta fecha las pensiones han subido todos los años, manteniendo los pensionistas el poder adquisitivo. Cabe recordar que durante el gobierno del PSOE, 6 de 10 nuevas personas que entraban en el desempleo en Europa lo hacían en España.”

El Sr. Alcalde contestà que no entraria a rebatre, perquè eren “carmelets” per negociar els pressupostos, però una cosa estava clara, que el pacte de Toledo no s'havia respectat, ja que des de el 2013 se l'havien saltat a la torera i ell defensaria les pensions dignes més enllà que si el PP feia les coses o no, i no compartia el vot en contra.

Posta a votació, la Moció fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ERC (5), ICV-EUiA (2) i CIU (1). Votà en contra el regidor del PP.

12 – AFERS URGENTS

12.1.- DESIGNACIÓ DE LES FESTES LOCALS PER AL 2019

Abans de donar lectura a la proposta es votà la urgència, essent acordada per unanimitat

Tot seguit es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“Vist que l'article 37.2 de l'Estatut dels Treballadors indica que de les catorze festes laborals, dues seran locals i, per Decret de la generalitat de Catalunya, s'estableix que les dues festes locals seran fixades per Ordes del Conseller de Treball, a proposta dels municipis respectius.

Tenint en compte, tal com estableix l'article 46 del RD 2001/83, de 28 de juliol, que l'acord de l'Ajuntament ha de ser adoptat pel Ple, però que el termini de presentació de l'Acord s'ha de fer abans del dia 30 d'abril.

Es proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents acords:

Primer.- Aprovar com a festes locals del municipi de Lliçà d'Amunt per a l'any 2019 els dies 7 de gener i 6 de setembre.

Segon.- Trametre aquest acord al Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.”

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

12.2.- RATIFICACIÓ DE L'ACORD DE LA MANCOMUNITAT DE LA VALL DEL TENES EN RELACIÓ A L'AMPLIACIÓ DE L'OBJECTE SOCIAL DE LA MATEIXA

Abans de donar lectura a la proposta es votà la urgència, essent acordada per unanimitat

Tot seguit es donà compte de la següent Proposta d'acord:

“La Junta de la Mancomunitat de la Vall del Tenes, en sessió del dia 20 de març de 2018, va prendre el següent acord:

“Antecedents

Primer: El Pressupost de la Mancomunitat Intermunicipal de La Vall del Tenes inclou aplicació pressupostària per la posada en funcionament del servei d'Escola de Persones Adultes, durant l'exercici de 2018, una vegada conclòs l'Estudi de Viabilitat elaborat per la Diputació de Barcelona.

Segon: En data 19 de gener de 2018 la Direcció General de Política Financera, Assegurances i Tresor, del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i

Hisenda, de conformitat amb l'article 34.1 e) del Decret 40/2017, de 2 de maig, i l'Ordre ECF/138/2007, de 27 d'abril, sobre procediments en matèria de tutela financera dels ens locals, ha emès informe favorable sobre la sostenibilitat financera de la Mancomunitat de la Vall del Tenes, per a la nova competència de l'Escola de Persones Adultes, considerant que l'exercici d'aquesta competència és compatible amb el manteniment dels indicadors de solvència o de capacitat de retorn de les obligacions assumides.

Tercer: En data 15 de març de 2018, la Secretaria de la Mancomunitat Intermunicipal de La Vall del Tenes ha emès informe, del qual es desprenen els següents:

Fonaments jurídics i consideracions

L'article 8 del Estatuts de la Mancomunitat Intermunicipal de la Vall del Tenes, publicats en el Butlletí Oficial de la Província de data 12 de maig de 2009, disposa que l'activitat de la Mancomunitat es dirigeix a la consecució de les finalitats següents:

- a) La prestació dels següents serveis públics mancomunats:
 - a.1. Escola de segon ensenyament "IES La Vall del Tenes"
 - a.2. Escola de Música de "La Vall del Tenes"
 - a.3. Servei d'Ocupació de La Vall del Tenes (SOVT) i promoció econòmica
 - a.4. Simulació d'Empreses amb Finalitats Educatives (SEFED)
 - a.5. Pla de Prevenció de Drogodependències (PPD)
- b) Administrar els béns de la Mancomunitat i els que se li assignin per al compliment de les seves finalitats.

Per acords de la Junta de la Mancomunitat, ratificat per Ajuntaments integrats en sessió plenària, podrà ampliar-se, sense modificació dels Estatuts, l'objecte social a altres finalitats d'interès general dels municipis mancomunats.

Conclusions

D'acord amb els antecedents i les consideracions anteriors, proposo l'adopció dels següents acords:

Primer: Aprovar l'ampliació de l'objecte social de la Mancomunitat de La Vall del Tenes per a la prestació del servei d'interès general següent:

- a.6. Escola de Persones Adultes de La Vall del Tenes

Segon: Trametre els presents acords als Ajuntaments mancomunats, als efectes que el mateix sigui sotmès a ratificació dels corresponents Plens municipals, d'acord amb allò que preveu l'article 8 dels Estatuts de la Mancomunitat de La Vall del Tenes.

Tercer: Publicar els presents acords al tauler d'anuncis de la Corporació, al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en un Diari de gran difusió, una vegada es notifiquin els corresponents acords de ratificació per part dels plens dels municipis Mancomunats."

En compliment d'aquest acord, es proposa al Ple de l'Ajuntament, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Ratificar l'acord de la Junta de la Mancomunitat del dia 20 de març de 2018 en relació a l'ampliació de l'objecte social de la mateixa.

Segon.- Notificar aquest acord a la Mancomunitat de la Vall del Tenes i als municipis mancomunats.”

Posat a votació, la proposta fou aprovada per unanimitat dels regidors assistents, que constitueixen majoria absoluta legal.

13 – MOCIONS

13.1.- MOCIÓN PARA DEFENDER EL PACTO DE TOLEDO Y EL COMPROMISO DE TODOS CON UN SISTEMA PÚBLICO DE PENSIONES SOSTENIBLE

Es donà compte de la següent Moció presentada pel Grup municipal Popular:

“La Seguridad Social es uno de los pilares básicos del Estado del Bienestar. Su mantenimiento y sostenibilidad forma parte de los grandes consensos nacionales, articulado a través del Pacto de Toledo. Las Recomendaciones del Pacto de Toledo se han venido realizando mediante reformas constantes en el sistema que han permitido avanzar en la sostenibilidad y suficiencia del sistema.

El compromiso de todas las fuerzas políticas ha permitido desarrollar un sistema capaz de cubrir necesidades y contingencias muy variadas, concediendo una amplia protección en comparación con otros sistemas.

La Seguridad Social española gestiona hoy más de 40 prestaciones sociales y una gran abanico de pensiones; cuenta con un sistema de pensiones mínimas del que tan sólo 11 de los 27 países de la UE disponen y mantiene un complemento de pensiones para quienes no alcanzan ese nivel mínimo, que tan solo tienen 4 países en Europa y que beneficia cerca de 2,5 millones de pensiones, una cuarta parte del total (26,1% del total).

La Seguridad Social ha extendido su cobertura y llega a más personas hoy que nunca antes de su historia. Y la grave crisis económica que hemos atravesado no ha evitado que iniciáramos una recuperación con un avance muy importante en sus niveles de protección. La tasa de riesgo de pobreza de los jubilados mayores de 65 años se ha reducido a más de la mitad y España es el país de la OCDE que más reduce el riesgo de pobreza tras la jubilación.

En esta etapa, desde el inicio de la crisis económica en 2007, la protección ha experimentado un enorme crecimiento. A 1 de febrero de 2018 el número de pensiones contributivas ascendió a 9.573.282, un 15,66% más de las que había en 2007.

Las nuevas pensiones son mucho más altas que las existentes previamente, la cuantía media de la pensión de jubilación (la que tiene el mayor peso en el total de pensiones) supera los 1.000 euros (1.077,52) y desde 2007 se ha incrementado un 41,64%.

Y desde el inicio de la crisis las pensiones han mantenido su poder adquisitivo. La tasa de sustitución, que relaciona salario y pensión, que en 2013 era la cuarta de la UE, ahora es la segunda de la OCDE.

El compromiso con el sistema público de pensiones ha derivado en un incremento del gasto en pensiones contributivas que ha pasado de 79.805 millones de euros en 2007 a 122.777 en 2017, un incremento de 53%.

En un sistema contributivo, como es el nuestro, la fuente principal de recursos económicos, son las cotizaciones sociales. La pérdida de casi 3,5 millones de afiliados durante la crisis derivó en una fuerte caída de los ingresos de la Seguridad Social. En consecuencia, la destrucción de casi 4 millones de empleos derivó en una rápida disminución de la recaudación por cuotas, de tal forma que los ingresos anuales del sistema se redujeron entre 2008 i 2013 en 10.500 millones de euros.

La recuperación del empleo ha permitido recuperar ya 2 de cada 3 afiliados a la Seguridad Social perdidos durante la crisis, debido al crecimiento del empleo. Y esa buena evolución del empleo ha tenido un impacto positivo en los ingresos de la Seguridad Social.

En 2017, el 94,1% de las pensiones se pagaron con empleo (1,5 puntos más que el año anterior). Por primera vez desde 2008, los ingresos por cuotas crecieron por encima del gasto en pensiones. Y la Seguridad Social invirtió así la tendencia e inició el camino hacia el equilibrio financiero.

La Seguridad Social, como empresa común que nos involucra a todos, constituye por sí misma un objetivo. Lo relevante es preservar el modelo con sus fundamentos y características y dotarle de los mecanismos que lo salvaguardan en situaciones complicadas y que aseguren su diversidad prestacional, con el consenso de todos los agentes implicados.

El Pacto de Toledo debe afrontar la responsabilidad de continuar diseñando el sistema de pensiones. Los pensionistas de hoy y del futuro no perdonarán que se deje pasar la oportunidad de llegar a un consenso para garantizar la suficiencia de las pensiones y la sostenibilidad futura del sistema de Seguridad Social.

Por todo ello, el Grupo Municipal del Partido Popular, propone al Pleno del Ayuntamiento de Lliçà d'Amunt la adopción de las siguientes

PROPUESTAS:

Primera.- Instar a la Comisión del Pacto de Toledo para que elabore y remita al Gobierno de la Nación las nuevas Recomendaciones necesarias para articular las orientaciones de futuro que deben guiar el modelo de Seguridad Social, con el objetivo de garantizar la sostenibilidad y suficiencia del sistema público de pensiones, progresando en su equilibrio financiero.

Segunda.- Instar también al Gobierno de la Nación a seguir trabajando con los Agentes Sociales en el diálogo social y seguir manteniendo la colaboración permanente con la Comisión del Pacto de Toledo para que puedan concluir, con el necesario consenso, los debates que está llevando a cabo. Asimismo, una vez que concluyan los trabajos de la Comisión del Pacto de Toledo, se comprometa a implementar las Recomendaciones con el necesario concurso de los Agentes Sociales.

Tercera.- Dar traslado de estos acuerdos a la Ministra de Empleo y Seguridad Social, a los Grupos Políticos del Congreso, Senado y Parlamento así como a los Agentes Sociales.

Acabada la lectura, el senyor Alcalde digué que a la part expositiva hi havia dades enganyoses, per exemple sobre el 53% d'increment de la despesa en pensions contributives, ja que aquest augmenta amb contractacions precàries. Pel que feia a la part resolutiva, digué que era el mateix que es parlava en el punt anterior, d'anar cap al Pacte de Toledo, i afirmà en aquest sentit hi estarien d'acord, però trobava una mica de cinisme en el fet que el Partit Popular, que s'havia polit els fons sense anar al Pacte de Toledo, digués que s'havia d'anar cap allà, quan eren ells ara els que se n'havien sortit

El regidor Joaquim Ferriol digué que tot plegat li semblava una mica de literatura, i preguntà que quan es parlava del govern de la nació, de quin govern estava parlant? Manifestà que el pacte de Toledo estava bé i li semblava cínic que qui havia trencat el pacte ara instés a la resta de forces que no n'havien sortit mai. Així mateix comentà que si al 2013 ja hi havia menys cotitzacions perquè s'esperaven al 2018 per a posar-hi remei. Acabà dient era una moció de bones intencions, però el seu grup s'abstindria perquè no podia estar d'acord amb una moció d'aquesta mena venint del Partit Popular.

El regidor Antonio Polo digué que no podia votar en contra d'una moció que parlava del Pacte de Toledo, però tampoc a favor, ateses les falsedats que es deien a la part expositiva, ja que el senyor Rajoy havia estat l'únic president de l'Estat Espanyol que havia fet perdre poder adquirit als pensionistes.

El regidor Manel Busquets digué que per inèrcia votaria en contra, però veia una bona voluntat, encara que trobava a faltar solucions, i per això s'abstindria.

Posat a votació, la Moció fou aprovada pel vot favorable del grup del PP (1), i l'abstenció de la resta dels grups municipals.

13.2.- MOCIÓ PER A LA LLIBERTAT DELS LÍDRES I ELS MEMBRES DEL GOVERN DESTITUÏTS

Es donà compte de la següent Moció presentada pel Grupo Municipal d'ERC:

“El conseller Joaquim Forn i el vicepresident Oriol Junqueras, destituïts per l'aplicació de l'article 155, són a la presó des del 2 de novembre. Per la seva banda, Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, líders d'Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC), són a la presó des del 16 d'octubre. De tots quatre, Junqueras i Sánchez, són avui diputats electes del Parlament de Catalunya.

Tots ells compleixen la presó preventiva en centres penitenciaris a més de 600 quilòmetres de distància de Catalunya. La presó preventiva és una mesura excepcional, que només ha de ser sostinguda quan sigui estrictament necessari i mai amb finalitat punitiva. Aquesta política penitenciària, entesa com un “càstig social” des de l'àmbit del Drets Humans, ha afegit més tensió a la vida política catalana, immersa en una preocupant espiral d'excepcional democràtica i jurídica. Aquest empresonament i allunyament són un obstacle que dificulta la normalització política amb què confia la societat catalana, independentment de les seves conviccions polítiques.

La situació d'allunyament respon a una pràctica penitenciària coneguda com dispersió, que l'Estat espanyol s'ha practicat des de l'any 1978. Aquesta pràctica castiga, ja no al pres, sinó a tota la seva família que han de pagar els costos econòmics i emocionals d'aquest allunyament i els riscos personals que suposa per

a les famílies, En aquests 5 mesos d'empresonament preventiu, sense judici, els fills i filles dels presos han hagut de fer més de 28.000 km per veure un cop per setmana els seus pares. Una situació inacceptable que mai serà restituïda en la vida d'aquests infants.

Volem que Lliçà d'Amunt sigui un poble compromès amb els valors de la llibertat, la pau i la defensa dels drets humans. Ens hem de comprometre en la dignificació de la vida dels líders i membres del govern destituïts per l'aplicació de l'article 155 presos i en el rebuig de l'allunyament de llurs familiars.

Per tots aquests motius, Esquerra Republicana de Lliçà d'Amunt proposa al Ple d'aquest Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Expressem, un cop més, el rebuig a la decisió de mantenir en presó preventiva els membres del govern destituïts per l'aplicació de l'article 155 i els representants d'Òmnium i ANC, que sempre han actuat de manera pacífica.

Segon.- Considerem que l'aplicació d'una mesura cautelar com la presó preventiva, adoptada pel Tribunal Suprem, dificulta la normalització de la situació política a Catalunya.

Tercer.- Expressem la nostra solidaritat a les famílies de les persones empresonades i ens comprometem a rebre-les i posar-nos a la seva disposició per tal d'abastir-les del suport social i emocional que tan necessiten ara.

Quart.- Defensem el compliment de la Convenció sobre els Drets de l'Infant i exigim la protecció dels fills i filles dels presos. Per aquest motiu demanem es tingui especialment en compte la situació dels infants i reclamem l'acostament dels presos mentre no es produeixi la seva excarceració.

Cinquè.- Considerem l'allunyament penitenciari com un càstig social que vulnera els drets reconeguts pel Dret Internacional i atempta contra els drets humans. Per aquest fet, instem a què les mesures cautelars imposades a Jordi Sánchez, Jordi Cuixart, Joaquim Forn i Oriol Junqueras les puguin complir a centres penitenciaris catalans.

Sisè.- Comunicar aquest acord als grups polítics del Parlament de Catalunya, a les entitats municipalistes, a les famílies dels empresonats, a l'Associació Catalana pels Drets Civils, a Òmnium Cultural i a l'Assemblea Nacional catalana. “

Acabada la lectura, el regidor Joaquim Ferriol digué que era possible que el nombre d'empresonats augmentés l'endemà, que era una revenja de l'Estat el fet de tenir persones empresonades, que castigava familiars i el seu entorn, i que com a membre d'ERC tenir el líder de la formació a la presó era un fet sagnant; i acabà indicant que amb la moció es demanava al Ple el suport perquè tots érem participants de la política i era una qüestió d'humanitat.

El senyor Alcalde digué que el seu grup votaria a favor, perquè més enllà de si eren revenges o no, era de sentit comú, ja que per humanitat no es podia mantenir gent empresonada sense judici, i recolzava la moció al cent per cent.

El regidor Francisco León digué que recolzaria la moció, perquè no s'entenia que estiguessin a la presó, i menys a 600 quilòmetres de distància.

El regidor Manel Busquets manifestà que al segle XXI s'estava parlant de presos polítics i era incompreensible que hi hagués gent que per les seves idees estigués presa, que no tingués la presumpció d'innocència davant de delictes per greus que fossin i per pensar com pensessin, i que era un càstig molt gran, i a més a més a 600 quilòmetres de distància.

A continuació el regidor Francisco Javier Millán donà lectura al següent escrit:

“En primer lugar nos gustaría aclarar a los asistentes que el anunciado de la Moción donde defienden la libertad de los presos políticos, debería ser la de la libertad de los políticos presos, que no es para nada lo mismo. Para ser un preso político, según la definición que aprobó el Consejo de Europa en el año 2012, decía que el preso se haya llevado a cabo por razones estrictamente políticas, sin conexión con ninguna ofensa, por lo que los presos catalanes no cumplen este requisito, ya que se les investiga por Presuntos delitos de prevaricación, malversación, desobediencia y revelación de secretos. De ahí que sean y deban llamarse como mucho “políticos presos”.

En segundo lugar queremos hacer referencia al primer párrafo de su Moción, ya que hablan erróneamente de un conceller y un vicepresidente que no lo son ya, es decir, deberían mencionar al ex – conseller Joaquim Forn y a l'ex –vicepresidente Oriol Junqueras.

También en el primer acuerdo que proponen dice que los representantes de Omnium y de la ANC siempre han actuado de forma pacífica. Nos preguntamos lo siguiente: ¿nadie vio las escenas de estos representantes subidos a un coche destrozado de la guardia civil, dando señas e instrucciones a los manifestantes?

En el artículo tercero se solidarizan con las familias de las personas encarceladas y en el cuarto exigen la protección de los hijos e hijas de los presos, ¿no es demagogia usarlos con fin político?

En el artículo quinto consideran el alejamiento penitenciario como un castigo social que vulnera los derechos, cuando les planteamos una reflexión: ¿se imaginan a todos los etarras encerrados en su autonomía?

Reflexionemos, los que presumían de saltarse las leyes no querían diálogo, Quisieron asaltar las instituciones de todos los catalanes.

En democracia, los demócratas cumplimos la ley. Ahora no pueden hacerse los sorprendidos, cuando antes se hacían fotos burlándose de las notificaciones del Tribunal Constitucional.

O mienten a sus votantes cuando decían que estaban construyendo una república catalana o mienten al juez cuando dicen que todo era un teatro.

Han sido unos irresponsables que han provocado un éxodo de empresas, una fractura social y un desprestigio de la política catalana. Y ahora son, además, unos cobardes.

El partido Popular apuesta por la reconciliación entre los catalanes; sin embargo, ésta no será posible si no se hace justicia. Los votos no limpian el expediente judicial. La Ley nos iguala a todos y ser político independentista no exime de su cumplimiento.

El delirio independentista es un freno al futuro de Cataluña. Su proyecto empobrecedor nos ha hecho pasar de la Cataluña abierta, pujante e integradora, motor de España en Europa, a una Cataluña excluyente y dividida. Se ha puesto en riesgo nuestra imagen internacional.

Todos los catalanes sin excepción hemos sido víctimas de los políticos irresponsables del procés. ERC y PDECAT han arrebatado a los catalanes sus instituciones, su voz y su futuro. A todos: a los que siempre fueron independentistas; a aquellos que de buena fe han creído en el proyecto de ruptura; hasta a aquellos catalanes leales que han permanecido fieles al pacto constitucional y la ley.

La república paradisíaca era una mentira. Los independentistas prometieron que su delirio no tendría costes: que la economía no se vería afectada y Europa los respaldaría. Pero todos los sectores de la economía han sufrido sus sectarias, divisivas e irresponsables decisiones. Los datos son desoladores: miles de empresas han abandonado Catalunya. Europa les ha dado la espalda. Su delito habitual es el engaño. No hay presos políticos, hay políticos presos.”

El regidor Joaquim Ferriol lamentà no haver-li passat la Moció definitiva, després de la negociació amb la resta de grups, i assegurà que la resposta del grup del PP no anava sobre la moció sinó sobre l'independentisme, que ell respectaria les seves idees i per tant ell també hauria de respectar les seves. Continua dient que no es podia parlar de covardia quan s'estava a la presó, sinó que covardia era enviar a la Policia a colpejar la gent quan no hi havia cap referèndum segons els senyor M. Rajoy, que el Partit Popular es dedicava a trinxar tot el que es separés de la sacrosanta Constitució, i que potser molta gent s'havia fet independentista perquè España estava segrestada per una elit que era franquista i no se n'amagava, i que era desolador quan es veia que l'Estat no tenia cap intenció de canviar, i li sabia greu per a ell.

El regidor Francisco Javier Millán replicà que el mateix pensava d'ells.

El regidor Manel Busquets digué que el discurs que havia fer el Partit Popular mostrava quina era la seva voluntat de dialogar.

Posat a votació, la Moció fou aprovada pel vot favorable dels grups PSC (6), ERC (5), ICVEUIA (2) i CiU (1). Hi votà en contra el grup del PP (1).

14 – PREGUNTES

14.1.- PREGUNTES FORMULADES PEL GRUP MUNICIPAL POPULAR

PRIMERA.- OMISIÓN EN EL INFORMAT DE UNA INTERVENCIÓN NUESTRA

Hacemos referencia al Informat número 116 del pasado mes de Febrero de 2018, en la crónica del Pleno Extraordinario del 14 de Diciembre de 2017.

Parece ser que nuestro argumento para abstenernos no es de relevancia, puesto que antes de las votaciones intervenimos y no han escrito nuestra intervención.

Pregunta:

¿A qué se debe esta omisión?

Resposta: EL senyor Albert Iglesias contestà que el que apareixia a la crònica només era el resum i es transcriuen les votacions, i que l'acta també estava penjada íntegrament a la pàgina web.

SEGUNDA.- CÀMARAS DE VIGILANCIA Y SEGURIDAD

El pasado día 11/12/17 la Junta de Gobierno Local aprobó el presupuesto presentado por una empresa por un importe de 17.160,07 euros, iva incluido, para el suministro de 2 puntos de reconocimiento de matrículas en nuestra población, es decir, de seguridad ciudadana, ta y como solicitábamos a través de una Moción nuestra en pasado día 30/2/17.

Nos alegramos de que reconsiderasen dicha Moción, después de los robos de material eléctrico perpetrados en el Polígono de Can Montcau.

Preguntas:

¿En qué puntos han decidido instalarlas?

¿Tienen previsto instalar más cámaras y si es así cuando?

¿La recepción y visualización de las matrículas son instantáneamente recibidas por la policía local, o bien únicamente gravadas?

Resposta: El senyor Alcalde contestà que es posarien a la rotonda de Can Xicota i a l'accés de Can Farell, que s'estava pendent de saber si se n'hauria de posar una altra a Can Malé, i que les imatges eren instantànies lligades al programa informàtic dels Mossos d'Esquadra per avisar si eren robats.

TERCERA.- CASAL DE LA GENT GRAN DE PALAUDÀRIES

Tras haber dejado sin finalizar las obras que inició la empresa Axis Patrimoni , S.L. el pasado día 16/1/17, contrató dichas obras la Junta de Gobierno Local a la empresa CPM.

Según la regidora Lourdes Estéfano en el Pleno del pasado día 28/9/17, dijo que estaba prevista la finalización de las obras en unos 9 meses, a partir de esa fecha.

Pregunta:

¿Creen que para el próximo mes de Julio nuestros vecinos podrán disponer ya del segundo casal de la Gent Gran de nuestro pueblo?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que el contracte s'havia firmat el 31 de gener de 2018, i era a partir d'aquesta data quan començaven a comptar els nou mesos.

CUARTA.- COBERTURA DE MOVILES

En la sesión realizada per la Junta de Gobierno Local el día 13/11/17 aprueban el alquiler de un terreno de unos 100 m2, entre Palaudalba y Can Rovira Vell, para la instalación de una antena de telefonía.

Preguntas:

¿Ya han encontrado alguna compañía dispuesta a ofrecer este servicio?

¿Para cuándo calculan que los vecinos de Palaudàries, can Lledó, Mas Bo, y algunos de Can Salgot, dispondrán por fin de cobertura de telefonía móvil?

Resposta: El regidor Manel Busquets contestà que ja feia quinze anys del problema, que el regidor Iban Martínez havia començat amb els tràmits, que l'Alcalde havia signat el contracte a mitjans de gener, i que en aquests moments s'estaven buscant empreses que s'hi adherissin.

QUINTA.- CONSORCIO DE LA CERVEZA ARTESANA

El pasado día 30/3/17 se aprobó en el Pleno el Convenio de Compromiso de creación del Consorcio catalán de cerveza artesana, con el único voto en contra del grupo municipal del PP, ya que no veíamos claro la viabilidad de ese Convenio.

Tras retirarse una empresa que conformaba este futuro Consorcio, y quedarse sola otra empresa y el ayuntamiento, nos informan que este proyecto no cumplía las normas legales para llevarlo a cabo.

Preguntas:

¿A cuánto ascienden los gastos que han salido de las arcas municipales para la realización de este proyecto, desde los estudios previos, estatutos etc, hasta la finalización y desestimación de dicho proyecto?

Resposta: El regidor Antonio Polo contestà que no entenia que es digués fins que el projecte ha estat desestimat, perquè no havia estat així, ja que els Estudis que s'havien adjuntat al projecte ara formaven part del conveni, que la consultoria continua treballant sobre les despeses de l'estudi que s'adjuntava al conveni, i que per tant no s'havia perdut la inversió, i tot allò que s'havia invertit pel consorci ara s'utilitzava per al conveni.

SEXTA.- INSTALACIÓN DE CONTENEDORES DE RECICLAJE DE ACEITE DOMESTICO

El pasado día 30/3/17 presentamos al ^Pleno una Moción sobre dicha instalación, la cual fue rechazada por todos los grupos políticos, que casualmente formaban en aquel entonces el Gobierno Municipal, alegando que "ya se estaba trabajando y estudiando?"

Pregunta:

¿Siguen trabajando y estudiando este tema?

Resposta: El regidor Francisco León contestà que s'instal·larien, i que de fet havien estat encarregats abans de desembre, però l'empresa havia tingut problemes amb el subministrador.

SEPTIMA.- INSTALACION DE BANCOS EN EL Pº DE CAN SALGOT

El pasado día 30/3/17 presentamos al Pleno una Moción sobre la instalación, la cual fue aprobada por unanimidad.

Pregunta:

¿Cuándo podrán atender esta necesidad de los vecinos mayores que pasean y caminan por el Pº de Can Salgot?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que la vorera del passeig de Sant Valerià no tenia amplada continua i si es posaven els bancs no hi hauria l'amplada suficient.

OCTAVA.- ACERA MUY PELIGROSA EN CAN SALGOT

En el pasado Pleno del día 29/9/16 presentamos una pregunta sobre la peligrosidad de la acera sin acabar situada en el Pº de Sant Valerià del barrio de Can Salgot, justo antes de la entrada del Supermercado Bassa, ya que estaba sin asfaltar y con piedras encima. La regidora Lourdes Estéfano nos contestó que no le constaba dicha incidencia y que tomaba nota y que lo mirarían, aunque creía que había un error en la dirección.

Volvemos a insistir en este problema ya que sigue siendo intratable esta acera, con un escalón hasta la acera asfaltada de dicho supermercado de unos 25 cms, así como les informábamos que la dirección correcta es la del Pº Sant Valerià, 180.

Pregunta:

¿Cuándo solucionarán este problema que puede derivar en una caída de alguna persona mayor o bien atropellar a alguien por tener que ocupar la calzada por no poder esquivar el escalón existente?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que la vorera era d'un particular i no se'l podia obligar a fer-la si no hi havia construcció, que sí que es podia col·laborar però no obligar, que també se li havia notificat al propietari les ajudes que hi havia, però no ho havia fet.

El senyor Millán contestà que en aquest cas fora convenient senyalitzar-ho.

NOVENA.- POSICIONAMIENTO DEL GOBIERNO MUNICIPAL CON LA PRISIÓN PERMANENTE REVISABLE

El pasado día 25/11/18 presentamos una Moción para dar soporte y defender la prisión permanente revisable, y fue rechazada por todo el gobierno municipal, así como por la otra fuerza política que nos acompaña en la oposición ERC, alegando en reasumen que lo que debe prevalecer es la reinserción de los delincuentes, sean asesinos, violadores, etc.

Preguntas:

¿Siguen opinando lo mismo después del asesinato de Gabriel Cruz?

¿Sabían que su asesina puede ahorrarse en mínimo de 10 años de cárcel si derogan esta ley?

¿Uds dormirán tranquilos viendo como sueltan de la cárcel a asesinos, violadores, etc, sin cumplir un mínimo de 25 años como sentencia dicha ley?

¿Porqué no les explican a todos los vecinos de Lliçà d'Amunt sus argumentos para querer derogar esta ley, así como a los padres de las víctimas, prevaleciendo la reinserción antes que la condena?

¿Porqué en el Informat num. 117 de este mes de Marzo no comentan ni nuestros argumentos ni la posición de cada partido con respeto a nuestra Moción, y si se extienden con la presentada por el PSC sobre la deuda pendiente de la Generalitat con las escoles bressol?

Resposta: El senyor Alcalde contestà que s'havia esmentat la qüestió de les escoles bressol perquè era una competència municipal, i el debat de la presó revisable ja s'havia tingut i considerava roí treure el tema del nen.

El regidor Joaquim Ferriol digué que a dia d'avui era vigent aquesta pena i no havia servit tampoc per evitar aquesta salvatjada.

14.2.- PREGUNTES FORMULADES PEL GRUP MUNICIPAL D'ERC

PRIMERA.- CARRER TORRENT MERDANÇ

Els darrers mesos s'ha treballat per donar permeabilitat a la xarxa viària, atenent al pacte de govern ja finat. Una de les actuacions previstes va ser reconèixer la necessitat d'ordenar el trànsit al carrer Torrent Merdanç. Aquesta via aporta solucions a la mobilitat de centre urbà. Està previst pavimentar i ordenar la convivència de vehicles i vianants en aquesta via?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que de moment no es preveia, perquè el carrer estava dins del sector de l'Incasol i la Diputació estava fent el Pla de Mobilitat, per tot això es considerava convenient no fer cap actuació.

SEGONA.- TRANSPARÈNCIA

L'ajuntament disposa d'un web de "transparència" on es fan públiques les dades de totes les actuacions municipals, tal com ho mana la normativa. Una de les dades que s'han de publicar són les agendes dels regidors i alcalde i les seves declaracions d'interessos particulars. Quan es faran públiques les agendes i les declaracions d'activitats i interessos dels membres del govern municipal?

Resposta: El regidor Francisco León contestà que en qüestió d'un mes es posaria en marxa .

El regidor Joaquim Ferriol digué que hi havia diferents enllaços als que els faltava actualització, i això demostrava la manca de recursos destinats.

TERCERA.- CAN MONTCAU

Quan farà l'ajuntament la recepció del Pla parcial de Can Moncau?

Resposta: El Sr. Alcalde contestà que s'estava en aquest tema i que s'havien de revisar diferents informes tècnics. El senyor Joaquim Ferriol digué que l'estudi de mobilitat del Pla Parcial plantejava diferents temes que s'havien d'executar i Leroy Merlín devia voler obrir i, que ell sabés, no hi havia ni el projecte de passera del Tenes ni projecte peatonal, que l'estudi de mobilitat del Pla Parcial depenia d'aquests elements que no s'havien desenvolupat, i que si els projectes no s'havien tramitat no arribarien a temps. L'Alcalde contestà que ja es veuria.

QUARTA.- CONVENI AMB L'INCASÒL PEL DESENVOLUPAMENT DEL CENTRE

Quin calendari tenen els compromisos de l'Incasòl amb l'ajuntament per desenvolupar l'encàrrec formalitzat en el conveni?

Resposta: La regidora Lourdes Estéfano contestà que no hi havia un calendari fixat i que com ja havia dit a la Comissió Informativa, l'Incasol estava estudiant el tema de la inundabilitat i es volia fer un estudi geològic, que era un tràmit llarg que podia durar fins a dos anys.

El regidor Joaquim Ferriol manifestà que no estava publicat el conveni a les webs i ja feia més d'un mes que s'havia signat.

En aquest estat i no havent-hi altres afers de què tractar, la Presidència donà per acabada la sessió, essent les 21,30 hores, aixecant-se de la mateixa aquesta acta, que signen l'Alcalde i la Secretària, que ho certifica.

L'ALCALDE

LA SECRETÀRIA